

சாத்தாரணமாகவோ இந்த சமூக அமைப்பில், மனிதனாக வாழ்தல் எனப் பது கட்ட விதிவிலக்குத் தான். தான் உண்டு, தன் குடும்பம் உண்டு என்ற குறுகிய வட்டத்தில் வாழ்கின்ற மனிதர்களிடையே, விதிவிலக்காக வாழ்ந்த ஒரு தாயின் மரணச் செய்தியை கேட்க நேர்ந்தது.

சாத்தாரணமாகவோ இந்த சமூக அமைப்பில் வாழ்ந்து மடிந்த ஒரு பெண் தான் நாகலிங்கம் சிவகங்கை. சப்சேனின் அம்மாவாக அறிமுகமாகி, எமக்கு எல்லாம் அம்மாவாக இருந்த அந்த தாய், தனது மூதிரந்த வயதில் 13.12.2007 அன்று லண்டனில் மரணமானார்.

நான் இன்று பழைய நினைவுகளை மீட்டுப்பார்க்கின்றனே. அந்த தாயின் அர்ப்பணிப்பை, மனிதம் பற்றிக் கொண்டிருந்த அந்த சமூகப் பண்பை, எந்த சூயநலமுமின்றி எம்முடன் வாழ்ந்த அந்த தாயின் தாய்மைப் பண்பை, மீண்டும் மீண்டும் எண்ணிப்பார்க்கின்றனே.

எம்மோடு வாழ்ந்த ஓவ்வொரு தோழர்கள் துன்பத்திலும் பங்கு கொண்டவர். ஓவ்வொருவரிலும் மிகுந்த அக்கறை கொண்டவர். தனது உணவகை கட்ட எம்முடன் சரி சமனாக பகிர்ந்தவர். நாம் அவரின் உற்றார் உறவினர்கள் அல்ல. யாரென்று தெரியாத எம்மை, அவரின் மகன் மிலம் அறிமுகமானதால் மட்டுமோ, மகனுக்காகவோ எம்மை அனுசரிக்கவில்லை. மகன் நாட்டைவிட்டு வளையறையின் தான், எமது உறவு கட்ட மிகப் பலமானதாக மாறியது.

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 15 December 2007 10:51 -

இதற்கு பின்னால் பலருக்கும் இல்லாத மனிதத்தன்மை இருந்தது. மனிதப் பண்பு இருந்தது. மனித உணர்வு இருந்தது. இவரை அவர் பற்றிய குறுகிய புகழ்ச்சியல்ல. மாறாக எதார்த்தத்தில் மற்றவர்களுக்கு உதவுவதன் மூலம் வாழ்ந்து காட்டியவர்.

பல உயிர் ஆபத்தான இயக்கப் படிகொலை நிகழ்வாக காலங்களில் கட்ட, துணிச்சலுடன் எதிர்கொண்டவர். சில துன்பகரமான நிகழ்வுகள், அவதூறுகளின் பின் கட்ட, அவர்கள் தம் முந்தைய மனிதப் பண்பை துளியளவும் கட்ட இழந்தது கிடையாது. அந்த தாய் தன்னலமற்ற வகையில் பலருக்கு உதவியதை, காலத்தால் பலர் மறந்திருக்காலம். ஆனால் அதை மீட்கின்ற போது, இலகுவாக யாரும் புறந்தள்ளிவிட முடியாது.

சுயநலமே சமீப அமைப்பாகிவிட்ட எல்லைக்குள் இதனை எண்ணிப் பார்க்கின்றனே. மனிதனாக வாழ்தல் என்பது எடுத்துக்காட்டுத்தான். இந்த வகையில் இந்த தாய் விதிவிலக்குத் தான். மற்றவர்களுக்கோ இது எடுத்துக்காட்டுத்தான்.

பி.இரயாகரன்

15.12.2007